

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 28 april 1999

Nr 505—512

INNEHÅLL

Nr		Sidan
505	Lag om godkännande av vissa bestämmelser i Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem	1233
506	Förordning om ikraftträdande av Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Amsterdamfördraget	1235
507	Förordning om ändring av förordningen om försäkringsdomstolen	1236
508	Förordning om uppbörd av växtinspektionsavgifter i samband med import	1237
509	Förordning om ändring av lotsningsförordningen	1238
510	Förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	1239
511	Förordning om främjande av invandrares integration samt mottagande av asylsökande	1241
512	Statsrådets beslut om ersättning för kostnader för flyktingar och vissa andra invandrare samt för arrangemang vid mottagande av asylsökande	1244

Nr 505

Lag

om godkännande av vissa bestämmelser i Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem

Given i Nådendal den 10 juli 1998

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som 69 § 1 mom. riksdagsordningen bestämmer, föreskrivs:

1 §

Bestämmelserna i det i Amsterdam den 2 oktober 1997 mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storbritannien och Nordirland, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förbundade Konungariket Storbritannien och Nordirland ingångna fördraget om ändring av

fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem är, för så vitt de hör till området för lagstiftningen, i kraft så som därom har avtalats.

2 §

Domstolarna får hos Europeiska gemenskapernas domstol begära förhandsavgöranden om giltigheten och tolkningen av bestämmelserna i avdelning VI av fördraget om Euro-

RP 245/1997
UtUB 8/1998
RSv 78/1998

1234

Nr 505

peiska unionen i enlighet med den förklaring
som Finland avgivit med stöd av artikel K 7 3 §
(efter omnumrering artikel 35), punkt 2 och Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som
punkt 3 b, i nämnda fördrag. bestäms genom förordning.

Nådendal den 10 juli 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Kalevi Hemilä*

Nr 506

Förordning

om ikraftträdande av Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem och av lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Amsterdamfördraget

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av utrikesministern föreskrivs:

1 §

Det i Amsterdam den 2 oktober 1997 mellan Konungariket Belgien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ingångna fördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem, i vilket vissa bestämmelser har godkänts genom en lag av den 10 juli 1998 (505/1999) som även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall till, och vilket republikens president ratificerat den 10 juli 1998 och beträffande vilket ratifikationsinstrumentet deponerats hos Italienska republikens regering den 15 juli 1998, träder i kraft den 1 maj 1999 så som därom överenskommits.

2 §

Finland har i samband med deponeringen av ratifikationsinstrumentet för Amsterdamfördraget avgivit följande förklaring: ”Finland godtar behörigheten för Europeiska gemenskapernas domstol att meddela förhandsavgöranden sålunda att alla nationella domstolar hos Europeiska gemenskapernas domstol får begära förhandsavgöranden om giltigheten och tolkningen av bestämmelserna i avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen.”

3 §

Lagen den 10 juli 1998 om godkännande av vissa bestämmelser i Amsterdamfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen, fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna och vissa akter som hör samman med dem (505/1999) och denna förordning träder i kraft den 1 maj 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Utrikesminister Tarja Halonen

Nr 507

Förordning

om ändring av förordningen om försäkringsdomstolen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av justitieministern
upphävs i förordningen den 8 april 1982 om försäkringsdomstolen (264/1982) 6 § 1 mom. 5 punkten,
ändras 1 a och 7 §, av dessa lagrum 1 a § sådan den lyder i förordning 706/1996, samt
fogas till förordningen nya 1 b och 6 a § som följer:

1 a §

Förutom de tjänster som nämns i 2 § lagen om försäkringsdomstolen (14/1958) kan vid försäkringsdomstolen även finnas en tjänst som kanslichef och andra tjänster samt personal i arbetsavtalsförhållande.

Behörighetsvillkor för tjänsten som kanslichef är juris kandidatexamen samt förtrogenhet med domarvärv eller förvaltning.

1 b §

Tjänsten som försäkringsöverdomare besätts utan att den förklaras ledig.

6 a §

Kanslichefen handhar i enlighet med försäkringsöverdomarens anvisningar förvaltningen av försäkringsdomstolen samt bere-

der och föredrar de förvaltnings- och ekonomiärenden som förvaltningsdivisionen eller försäkringsöverdomaren skall avgöra, om det inte bestäms något annat i arbetsordningen. Vid behov föredrar kanslichefen de socialskyddsärenden som försäkringsdomstolen skall behandla.

7 §

På förordnande av försäkringsdomstolen skall kanslichefen och en försäkringssekreterare tjänstgöra som lagfaren ledamot av försäkringsdomstolen, och i ärenden som föredras av dem även utan förordnande som tredje lagfaren ledamot.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1999.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 508

Förordning**om uppbörd av växtinspektionsavgifter i samband med import**

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde föreskrivs med stöd av 2 § 2 mom. lagen den 8 februari 1991 om tullverket (228/1991), sådant det lyder i lag 1467/1994:

1 §

Tullverket uppbär de inspektionsavgifter som enligt växtskyddslagen (1203/1994) och lagen om plantmaterial (1205/1994) samt med stöd av dem utfärdade bestämmelser skall betalas till staten i samband med import till Finland från stater utanför Europeiska unionen.

Om fastställande, uppbörd och återbäring av inspektionsavgifter samt sökande av ändring och även i övrigt gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om tull.

2 §

Tullverket redovisar de uppburna inspek-

tionsavgifterna månatligen till Kontrollcentralen för växtproduktion.

3 §

Närmare bestämmelser om de uppgifter som enligt denna förordning ankommer på tullverket utfärdas vid behov av Tullstyresen.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1999.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 23 december 1988 om uppbörd av växtinspektionsavgifter i samband med import (1134/1988).

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Minister *Suvi-Anne Siimes*

Nr 509

Förordning om ändring av lotsningsförfordningen

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av trafikministern
fogas till lotsningsförfordningen av den 6 februari 1998 (92/1998) en ny 9 a § som följer:

9 a §

Sjöfartsverkets centralförvaltning kan på ansökan bevilja en befälhavare med långvarig erfarenhet av trafik vid Finlands kuster befrielse från skyldigheten att anlita lots för specificerade fartyg. En förutsättning för ett sådant beslut är att fartygssäkerheten eller miljön inte äventyras.

Villkor för befrielse från att anlita lots är att sökanden har en långvarig erfarenhet som befälhavare eller vakthavande styrman på kommandobryggan på fartyg som trafikerar Finlands kuster. Erfarenheten bör omfatta minst två år som befälhavare antingen på det fartyg för vilket befrielse söks eller på ett motsvarande fartyg. Sökanden skall dessutom behärska antingen finska eller svenska i en nödvändig omfattning.

Befrielse från att anlita lots beviljas antingen för vissa eller alla farleder som fartyget trafikerar vid Finlands kuster enligt prövning särskilt för varje fartyg.

Befrielsen gäller fem år och kan föras med villkor. Befrielsen kan återkallas om grunderna för beslutet inte längre gäller eller om de fastställda villkoren inte följs. Sjöfartsverkets centralförvaltning kan på begäran förnya en befrielse från att anlita lots om det finns grund för att bevilja befrielse.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1999.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 510

Förordning**om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 154, 156, 161, 170, 180 och 181 §,
 av dessa lagrum 170 § sådan den lyder i förordning 902/1997, samt
fogas till förordningen en ny 183 a § som följer:

154 §

Styranordning

1. En traktors eller ett motorredskaps styranordning och förarsäte skall vara så placerade, att föraren har den sikt framåt och åt sidorna som förhållandena kräver.

2. I en traktors eller ett motorredskaps styranordning får för kraftöverföringen användas hydraultryck producerat av en separat pump, om ett visst rattläge motsvarar ett bestämt utslag på de styrande hjulen och om fordonet vid motorstopp kan styras på ett tillfredsställande sätt.

3. I en traktor eller ett motorredskap får även användas en anordning, som styr fordonet genom att förändra rotationshastigheten på motsatta sidors hjul. För styrningens kraftöverföring får härvid användas hydraultryck, som regleras genom en med manöverspaken förenad ventil.

4. En traktors styranordning skall motsvara kraven enligt rådets direktiv 75/321/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningen på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, sådana de lyder ändrade genom direktiv 88/411/EEG och 98/39/EG.

156 §

Avgassystem

1. Avgasröret skall vara så placerat, att ingen del av det ligger farligt nära bränsletanken eller bränsleröret. Om det ovanför avgasgrenröret eller avgasröret finns anordningar som hör till bränslesystemet eller bränslerörsskarvar så placerade att bränslet vid ett läckage kan droppa eller rinna ned på avgasgrenröret eller avgasröret eller om uppenbar risk för antändning av bränslet annars föreligger, skall avgasgrenröret eller avgasröret förses med ett ändamålsenligt skydd.

2. Riktningen på avgasrörets mynning skall uppfylla kraven enligt direktiv 98/38/EG.

161 §

Undvikande av brandfara

En traktors bränsletank skall till sin konstruktion och placering motsvara kraven enligt det direktiv som nämns i 159 §, sådana de lyder ändrade genom direktiv 88/410/EEG och 98/38/EG.

Kommissionens direktiv 98/38/EG; EGT nr L 170, 16.6.1998, s. 13

Kommissionens direktiv 98/39/EG; EGT nr L 170, 16.6.1998, s. 15

Kommissionens direktiv 98/40/EG; EGT nr L 171, 17.6.1998, s. 28

170 §

Monteringsplats och lyktor för bakre registreringsskylt

1. Monteringsplatsen för den bakre registreringsskylten på en traktor skall motsvara kraven enligt det direktiv som nämns i 159 §, sådana de lyder ändrade genom direktiv 98/38/EG.

2. Lyktan för en traktors bakre registreringsskylt skall belysa registreringsskylten och vara godkänd i enlighet med det i 75 § nämnda direktivet eller E-reglementet.

180 §

Ljudsignalanordning

1. Traktorer och motorredskap skall vara försedda med en ljudsignalanordning.

2. Ljudstyrkan på traktorns ljudsignalanordning, när den mäts på ett avstånd av sju meter från fordonets framdel, skall vara minst 93 dBA och högst 112 dBA. Ljudet skall vara oavbrutet och ha jämn tonhöjd. Ljudsignalanordningen anses uppfylla kraven, om fordonet eller dess ljudsignalanordning är e-godkända i enlighet med rådets direktiv 70/388/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ljudsignalanordningar på motorfordon, eller E-godkända i enlighet med reglementet nr 28 och, i fråga om ljudstyrka, anordningen uppfyller kraven enligt det direktiv som nämns i 159 §, sådana de lyder ändrade genom direktiv 98/38/EG.

3. Traktorer och motorredskap får vara försedda med en backningsalarmanordning som avger ett periodiskt ljud när fordonet backar eller när backväxeln är ikopplad och som har en ljudstyrka som inte får vara större än 75 dBA, när den mäts på ett avstånd av sju meter från fordonets bakre del.

Helsingfors den 22 april 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

181 §

Backspegel

1. Traktorer och motorredskap skall vara försedda med en backspegel, fränsett traktorer som har en egenmassa på högst 0,5 ton.

2. En traktors backspegel skall i fråga om placering, sikt, ytmått, hållfasthet och hur fastsättningen ger efter motsvara kraven enligt rådets direktiv 74/346/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om backspeglar på jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul, sådana de lyder ändrade genom direktiv 98/40/EG. Backspegeln på traktorer och motorredskap som är försedda med täckt förarhytt skall vara synlig genom den del av vindrutan som rengörs av vindrutetorkaren eller genom sidorutan.

3. Om sikten från förarplatsen framåt eller åt sidorna är menligt begränsad på grund av konstruktionen hos traktorn eller motorredskapet eller av därtill hörande anordningar eller utrustning, skall fordonet förses med erforderliga tilläggsspeglar, genom vilka föraren kan se längs fordonets sidor och följa med övrig trafik.

183 a §

Tilläggsvikter

Ballastvikterna och monteringen av dem skall i fråga om en EG-typgodkänd traktor uppfylla kraven enligt direktiv 98/38/EG.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1999.

Förordningen tillämpas på fordon och trafikförmödenheter som typbesiktas som hörande till en ny typ eller typgodkänns den 1 oktober 1999 eller senare eller som första gången tas i bruk den 1 oktober 2002 eller senare.

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 511

Förordning**om främjande av invandrares integration samt mottagande av asylsökande**

Given i Helsingfors den 22 april 1999

På föredragning av arbetsministern föreskrivs med stöd av lagen den 9 april 1999 om främjande av invandrares integration samt mottagande av asylsökande (493/1999):

1 kap.

Jämställande av integrationsfrämjande åtgärder med arbetskraftspolitiska åtgärder

1 §

Avtal om grunderna för jämställande

Arbetskrafts- och näringscentralen avtalar med kommunen i ett program för integrationsfrämjande om de instanser vars åtgärder kan jämföras med arbetskraftspolitiska åtgärder eller om de krav som skall ställas på instanserna och åtgärderna.

2 §

Jämförbara åtgärder

En jämförbar integrationsfrämjande åtgärd skall till sin genomsnittliga arbetsmängd motsvara minst 25 timmar i veckan eller tre studieveckor i månaden.

En jämförbar åtgärd kan innefatta olika delåtgärder, t.ex. studier, praktik och andra uppgifter som motsvarar praktik, t.ex. arbete inom medborgarorganisationer, eller annan frivillig verksamhet eller andra med dessa jämförbara integrationsfrämjande åtgärder som kan betraktas som skäliga.

I åtgärden skall enligt behov ingå en möjlighet att lära sig finska eller svenska, och

den skall främja och förbättra invandrarnas förutsättningar att komma in på arbetsmarknaden och att utbilda sig.

3 §

Åtgärdsspecifikt jämförande

En jämförbar integrationsfrämjande åtgärd anses utgöra arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, om minst hälften av den tid som krävs består av studier eller uppgifter på grund av studier. Övriga åtgärder som kan jämföras med arbetskraftspolitiska åtgärder anses utgöra arbetspraktik. En åtgärd som jämföras skall vara av fortlöpande karaktär.

Beslut om åtgärdsspecifikt jämförande fattas av arbetskraftsbyrån som en del av den personliga integrationsplanen för invandraren.

2 kap.

Arrangemang vid mottagande av asylsökande

4 §

Stödande av de asylsökandes funktionsförmåga

I syfte att upprätthålla och främja de asylsökandes självständiga handlande ordnar förläggningen nyttig verksamhet och möjlig-

heter till delaktighet. För de asylsökande skall ordnas möjlighet till personlig rådgivning och handledning.

5 §

Ersättningar som betalas av utkomststöd

Utkomststödet grunddel för en asylsökande minskas med fem procent som ersättning för den fria inkvartering som ordnas på förläggningen.

Dessutom minskas utkomststödet grunddel för de vuxnas del med tio procent och för barnens del med femton procent som ersättning för den fria service som tillhandahålls på förläggningen.

Även grunddelen av det utkomststöd som beviljas asylsökande som inte inkvarteras på en förläggning minskas för de vuxnas del med femton procent och för barnens del med tjugo procent, som ersättning för möjligheten till fri inkvartering och anknytande service på en förläggning.

6 §

Kostnader för återresa

Personer som ansökt om asyl i Finland kan som utkomststöd beviljas ersättning för kostnaderna för återresan till utgångslandet eller till sitt hemland, om de inte har beviljats uppehållstillstånd och de frivilligt avlägsnar sig ur landet.

Av synnerligen vägande skäl kan ersättning för de kostnader som avses i 1 mom. även beviljas en person som har dragit tillbaka sin ansökan om asyl.

Resekostnaderna betalas enligt det billigaste resesättet.

7 §

Förläggningarnas gruppem

På verksamheten vid förläggningarnas gruppem tillämpas 8 § barnskyddsförordningen (1010/1983), vilken reglerar det maximala antalet barn och unga personer som får vårdas i samma bostadsenhet, det maximala antalet barn som får placeras i samma grupp av byggnader samt minimiantalet arbetstagare som skall vara sysselsatta i vård- och fostringsuppgifter.

3 kap.

Delegation

8 §

Delegationen för mottagande av asylsökande

En delegation för mottagande av asylsökande biträder arbetsministeriet vid den allmänna utvecklingen och planeringen av mottagandet av asylsökande. Delegationens mandatperiod är tre år.

Delegationen har till uppgift att

- 1) lägga fram förslag och ge utlåtanden i fråga om utvecklingen av mottagandet,
- 2) följa de asylsökandes förhållanden och vid behov föreslå förbättringar,
- 3) utveckla och följa samarbetet mellan de instanser som deltar i verksamheten samt utveckla och följa utbildningen och forskningen på området, och
- 4) följa den internationella utvecklingen inom mottagandet av asylsökande och ge utlåtanden om dess inverkan på Finlands mottagningspolitik.

9 §

Delegationens sammansättning

Delegationen har förutom en ordförande och en vice ordförande högst tolv medlemmar med personliga suppleanter. Statsrådet utser medlemmarna och suppleanterna för högst tre år i sänder.

Ordförande för delegationen är en tjänsteman vid arbetsministeriet.

Medlemmarna och suppleanterna i delegationen skall företräda åtminstone arbetsministeriets, inrikesministeriets, social- och hälsovårdsministeriets och undervisningsministeriets förvaltningsområden samt utlänningsverket, Finlands Kommunförbund, Finlands Röda Kors, Pakolaisneuvonta ry, förläggningar och invandrarorganisationer.

Om delegationens ordförande, vice ordförande eller någon annan medlem eller suppleant avgår eller avlider under pågående mandatperiod, utser arbetsministeriet för den återstående mandatperioden i dennas ställe en ny medlem eller suppleant som företräder samma myndighet eller organisation.

10 §

Delegationens arbete

Delegationen har en sekreterare som har uppgiften som bisyssla och står i antälningsförhållande till arbetsministeriet. Delegationen kan också ha andra sekreterare med uppgiften som bisyssla.

Delegationen sammanträder minst två gånger om året.

Som stöd för sitt arbete kan delegationen tillsätta utrednings- och arbetsgrupper för aktuella behov.

I fråga om delegationen gäller i övrigt vad som bestäms om statens kommittéer.

4 kap.

Statliga förläggningar

11 §

Förläggningarna

Förläggningarna lyder under arbetskrafts-avdelningen vid arbetskrafts- och näringscentralen.

12 §

Förläggningarnas personal

Chef för en förläggning är dess föreståndare. På förläggningarna finns dessutom annan personal i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande som verksamheten förutsätter.

Chefen skall leda förläggningens verksamhet så att uppgifterna sköts på ett effektivt, ekonomiskt och resultatgivande sätt.

13 §

Behörighetsvillkor för personalen

Av föreståndaren för en förläggning krävs

Helsingfors den 22 april 1999

en för tjänsten eller uppgiften lämplig examen samt sådan i praktiken visad ledarförmåga och sådana kunskaper i främmande språk som uppgiften förutsätter.

14 §

Tillsättning av tjänster och uppgifter samt tjänstledighet

Föreståndaren utnämns eller anställs av arbetskraftsavdelningen vid arbetskrafts- och näringscentralen.

Förläggningen utnämner övriga ordinarie tjänstemän samt anställer tillfälliga tjänstemän och personal i arbetsavtalsförhållande.

Om tjänstledighet, anställning av en temporär handhavare av en vakant tjänst och skötseln av en tjänst under tjänstledighet beslutar den utnämmande myndigheten eller tjänstemannen.

Det som ovan bestäms om tjänster och tjänstemän iakttas i tillämpliga delar också i fråga om anställda i arbetsavtalsförhållande.

15 §

Arbetsordning

Närmare föreskrifter om de statliga förläggningarnas interna arbetsfördelning, behandling av ärenden och övriga arrangemang i fråga om verksamheten meddelas i arbetsordningen. Arbetsordningen godkänns av chefen för förläggningen.

5 kap.

Ikraftträdande

16 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1999.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 512

Statsrådets beslut**om ersättning för kostnader för flyktingar och vissa andra invandrare samt för arrangemang vid mottagande av asylsökande**

Utfärdat i Helsingfors den 21 april 1999

Statsrådet har vid föredragning från arbetsministeriet med stöd av 4, 9 och 21 § lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) beslutat:

1 kap.

2 §

Ersättning för kostnader vid mottagande av flyktingar*Avtal om kostnaderna för flyktingar*

1 §

Arbetskrafts- och näringscentralen kan betala ersättningar som avses i 3—5 § till en kommun att ersätta ett avtal enligt 8 § lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) har ingåtts att ersätta om kostnaderna för flyktingar.

Personkrets

Kostnaderna ersätts för den som

1) är flykting,
2) har beviljats uppehållstillstånd på grund av behov av skydd enligt 31 § utlänningslagen (378/1991) eller av vägande humanitärt skäl enligt 18 § 1 mom. 4 punkten utlänningslagen, samt

3) är familjemedlem eller annan anhörig till en flykting eller en person som avses i 2 punkten, förutsatt att familjebandet till flyktingen eller den som har beviljats uppehållstillstånd har funnits redan innan denne kom till Finland.

Vad som i detta beslut bestäms om flyktingar tillämpas också på de personer som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten.

3 §

Kalkylerad ersättning för mottagande av flyktingar

Till kommunen betalas av statens medel en kalkylerad ersättning för kostnaderna för ordnandet av verksamhet som stöder flyktingars integration så att för dem som är över 7 år betalas 11 300 mark per år och för personer som är högst 7 år betalas 37 000 mark per år. Ersättningen betalas för tre år.

4 §

Ersättning för integrationsstöd, utkomststöd och återflyttningsbidrag

Till en kommun som har betalat en i 1 § avsedd person integrationsstöd enligt lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande eller utkomststöd enligt lagen om utkomststöd (1412/1997) betalas för tre år ersättning för kostnaderna för detta.

Till kommunen betalas dessutom ersättning för kostnaderna för återflyttningsbidrag till flyktingar.

5 §

Ersättning för särskilda kostnader

Såsom särskilda kostnader kan i fråga om dem som avses i 1 § ersättas

1) kostnader för tolkservice som ordnas av kommunen,

2) kostnader som i fråga om en minderårig som anlänt till Finland utan vårdnadshavare åsamkas kommunen av placering i familjegrupphem samt av, familjevård, stödtjänster för boende och andra åtgärder som kan jämföras med tjänster inom barnskyddet högst tills den minderåriga fyller 18 år,

3) betydande kostnader som åsamkas kommunen av ordnandet av sådan långvarig social- och hälsovård som ett handikapp eller en sjukdom förutsätter, om personen var i behov av vård vid ankomsten till Finland, för högst tio år, samt

4) av särskilda skäl andra kostnader för kommunen för högst tio år.

De kostnader som avses i 1 mom. 2—4 punkten kan ersättas endast till den del de inte betalas som en kalkylerad ersättning enligt 3 § och arbetskrafts- och näringscentralen och kommunen separat har avtalat om ersättningen.

6 §

Ersättningstidens början

Ersättningstiden börjar när personens första hemkommun registreras i befolkningsdatasystemet.

För ett barn som fötts i Finland räknas ersättningstiden från den tidpunkt då ersättningstiden börjar för modern.

7 §

Återflyttningsbidrag

En flykting kan beviljas återflyttningsbidrag för att återvända till hemlandet eller det land där flyktingen tidigare varit bosatt. Av synnerligen vägande skäl kan återflyttningsbidrag beviljas också en flykting som återvänder till ett annat land än sitt hemland eller det land där flyktingen tidigare varit bosatt.

Som återflyttningsbidrag kan beviljas ersättning för skäligena resekostnader och flyttningskostnader samt bidrag för att flyktingen skall kunna bosätta sig i det land han eller hon återvänder till. Bidraget för en person som flyttar ensam motsvarar högst utkomststödet grunddel för två månader, och för en familj högst det ovan avsedda beloppet fördubblat.

Återflyttningsbidrag kan beviljas också efter att ersättningstiderna för de ersättningar som avses i detta beslut har löpt ut, om personen alltså är flykting och inte har förlorat sin rätt att vistas i landet.

2 kap.

Ersättning för kostnader för personer som flyttat till Finland från det tidigare Sovjetunionens område

8 §

Personkrets

Ersättning betalas för den som flyttat till Finland från det tidigare Sovjetunionens område och

1) som har beviljats uppehållstillstånd enligt 18 a § utlänningslagen på grund av finländsk härkomst,

2) som har varit finsk medborgare eller för vilken endera föräldern har varit finsk medborgare,

3) som har deltagit som frivillig i Finlands krig 1939—1945, samt

4) som är make till person som avses ovan eller barn under 18 år som han eller hon har vårdnaden om; med make jämställs den som fortgående lever i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden med en person som har beviljats uppehållstillstånd och som avses ovan.

9 §

Ersättning för integrationsstöd och utkomststöd

Till en kommun som betalar i 8 § avsedda personer integrationsstöd enligt lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande eller utkomststöd enligt lagen om utkomststöd kan för ett halvt år betalas ersättning för dessa kostnader.

Om en kommun har ordnat utkomsten för en person av den anledningen att personen på grund av sin ställning vid immigrationen inte kan få pension eller någon annan socialskyddsförmån, kan kommunens kostnader för detta ersättas för högst fem år.

10 §

Ersättning för särskilda kostnader

Till en kommun kan dessutom för högst fem år betalas ersättning för betydande kostnader som åsamkats av ordnandet av långvarig social- och hälsovård som en i 8 § avsedd persons handikapp eller sjukdom förutsätter. Om ersättning för kostnaderna avtalas separat mellan arbetskrafts- och näringscentralen och kommunen.

11 §

Ersättning för kostnaderna för personer som deltagit som frivilliga i kriget

Arbetskrafts- och näringscentralen och kommunen kan avtala om ersättning för högst fem år för kostnaderna för ankomstgranskning av hälsotillståndet, boende, tryggnad av utkomsten samt ordnande av social- och hälsovård för personer från det tidigare Sovjetunionens område vilka deltog som frivilliga i Finlands krig åren 1939—1945, samt deras makor.

Arbetsministeriet kan utse en kommun med vilken arbetskrafts- och näringscentralen skall ingå ett avtal som avses i 1 mom.

12 §

Ersättningstidens början

Ersättningstiden börjar när personens för-

sta hemkommun registreras i befolkningsdatasystemet.

För ett barn som fötts i Finland räknas ersättningstiden från den tidpunkt då ersättningstiden börjar för modern.

3 kap.

Ersättning för kostnader för mottagande av asylsökande

13 §

Personkrets

Kostnaderna för en person som med stöd av 30 § utlänningslagen sökt asyl i Finland ersätts tills personen har beviljats uppehållstillstånd eller frågan om avlägsnande ur landet har avgjorts genom ett lagakraftvunnet beslut och verkställts.

14 §

Avtal om arrangemang vid mottagande av asylsökande och om ersättning för kostnaderna

Arbetskrafts- och näringscentralen kan avtala om arrangemang vid mottagande av asylsökande och om ersättning för kostnaderna för detta. I avtalet skall intas bestämmelser om ledningen av och tillsynen över en förläggnings verksamhet samt grunderna för fastställande av ersättning och tiden för betalning av ersättning. Dessutom skall det avtalas om tillvägagångssättet då en förläggning utvidgas, minskas eller läggs ner.

4 kap.

Ersättning för kostnader för företrädande av minderåriga

15 §

Ersättning för kostnader för företrädande

Arvodet till en företrädare som utsetts enligt 5 kap. lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande och kostnaderna för företrädandet kan ersättas enligt de grunder som arbetsministeriet fastställer.

5 kap.

Förfarande i ersättningsfrågor

16 §

Statliga anslag

Kostnaderna för verksamhet som avses i detta beslut ersätts inom ramen för de anslag som i statsbudgeten har reserverats för detta ändamål.

17 §

Ersättningar till kommunerna

Arbetskrafts- och näringscentralen betalar ersättningar till kommunerna på basis av kommunernas ansökningar.

De ersättningar som avses i 2 kap. betalas under det kalenderår som följer på verksamhetsåret.

18 §

Ersättning för kostnaderna för den som arrangerar mottagande av asylsökande

Arbetskrafts- och näringscentralen ersätter till fullt belopp kostnaderna för arrangemang vid mottagande av asylsökande, enligt det avtal som träffats med den som arrangerat mottagandet.

19 §

Betalning av kostnader för företrädande av minderåriga

Arbetskrafts- och näringscentralen betalar enligt ansökan arvodet till företrädaren för en minderårig och kostnaderna för företrädandet.

20 §

Tid för ansökan om ersättning

Har ersättningar som avses i detta beslut inte sökts inom två år från utgången av det kalenderår då verksamheten ägde rum betalas ingen ersättning om det inte visas giltigt skäl till dröjsmålet.

21 §

Skyldighet att betala tillbaka ersättning

Arbetskrafts- och näringscentralen kan bestämma att kommunen helt eller delvis skall betala tillbaka den ersättning som staten betalat,

1) om felaktiga eller vilseledande uppgifter har getts för betalningen av ersättning, eller

2) om det i övrigt framgår att ersättningen har betalats utan grund.

På det belopp som betalas tillbaka skall en förseningsränta betalas enligt den räntesats som bestäms i enlighet med 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982).

Arbetskrafts- och näringscentralen skall besluta om återbetalning av en ersättning som utan grund betalats till en kommun senast det femte kalenderåret efter utgången av det verksamhetsår för vilket ersättningen betalats.

6 kap.

Ikraftträdande

22 §

Ikraftträdandelse- och övergångsbestämmelser

Detta beslut träder i kraft den 1 maj 1999.

Genom detta beslut upphävs statsrådets beslut av den 23 december 1992 om mottagande av flyktingar och asylsökande (1607/1992) jämte ändringar.

I fråga om dem som innan detta beslut träder i kraft omfattats av mottagande av flyktingar bestäms de kalkylerade ersättningsarna dock enligt 14 § i statsrådets ovan nämnda beslut om mottagande av flyktingar och asylsökande.

På personer som med stöd av 20 § 1 mom. 3 punkten utlänningslagen beviljats uppehållstillstånd av ett vägande humanitärt skäl och på familjemedlemmar som beviljats uppehållstillstånd på grund av familjeband tillämpas vad som i detta beslut bestäms om flyktingar.

Genom detta beslut upphävs statsrådets beslut av den 5 december 1990 om ersättning för utkomststöd till vissa personer som flyttar till Finland samt för särskilda kostnader för social- och hälsovård som givits dem (1054/1990) jämte ändringar.

Nr 512

I fråga om huruvida ersättning skall betalas för kostnaderna för personer som flyttat till Finland före den 1 augusti 1996 tillämpas dock 1 § i statsrådets ovan nämnda be-

slut om ersättning för utkomststöd till vissa personer som flyttar till Finland samt för särskilda kostnader för social- och hälsovård som givits dem.

Helsingfors den 21 april 1999

Arbetsminister *Sinikka Mönkäre*

Föredragande Eeva Vattulainen